

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/164/2020
Identifikačné číslo spisu:	8316206306
Dátum vydania rozhodnutia:	21.10.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Klenková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:8316206306.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne S. H., bývajúcej v E., H. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Ľubošom Kizivatom, advokátom so sídlom v Michalovciach, kpt. Nálepku 8, proti žalovanej Ošetrovateľské centrum, s. r. o., so sídlom v Humennom, Lipová 32, IČO: 36 505 129, zastúpenej Mgr. Petrom Troščákom, advokátom so sídlom v Prešove, Hlavná 50, o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 10 Cpr 2/2016, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 21. novembra 2019 sp. zn. 20 CoPr 3/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanej.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 10 Cpr 2/2016-184 z 15. februára 2019 určil, že skončenie pracovného pomeru žalobkyne okamžitým skončením pracovného pomeru - listom žalovanej zo dňa 27. mája 2016 je neplatné. Priznal žalobkyni proti žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 %, s tým, že o výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok za žalobu vo výške 99,50 eura do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení uviedol, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že žalobkyňa dňa 27. marca 2016 bez ospravedlnenia neprišla do práce, hoci bola oboznámená s pracovným poriadkom zamestnávateľa, kde sa uvádzalo, že neospravedlnené vymeskanie pracovného času sa považuje za porušenie pracovnej disciplíny zvlášť hrubým spôsobom. Poukázal aj na to, že žalobkyňa oznámila zamestnávateľovi, že chce mať 27. marca 2016 voľno, aj keď k odpovedi zamestnávateľa nedošlo. Súd prvej inštancie vzhľadom na okolnosti prípadu, najmä na skutočnosť, že dovtedy si žalobkyňa zodpovedne plnila svoje pracovné povinnosti, že chodila do práce 10-12 dní bez prerušenia, nepovažoval jej konanie za také závažné porušenie pracovnej disciplíny, ktoré by malo za následok okamžité skončenie pracovného pomeru v zmysle ustanovenia § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, a preto žalobe v celom rozsahu vyhovel.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku

(ďalej len „CSP“).

2. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) na základe podaného odvolania žalovanou rozsudkom č. k. 20 CoPr 3/2019-280 z 21. novembra 2019 rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100% , s tým, že o výške rozhodne súd prvej inštancie.

Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením súdu prvej inštancie. Zdôraznil, že individuálne okolnosti prípadu umožňovali prijať záver, že ani neospravedlnená absencia žalobkyne na pracovisku v trvaní jedného dňa nepredstavuje závažné porušenie pracovnej disciplíny. Poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa svoju neprítomnosť v dostatočnom časovom predstihu oznámila, bezprostredne pred touto absenciou mala žalobkyňa odpracované hodiny nadčas a navyše viac ako 9 rokov bola bez porušenia pracovnej disciplíny. Podľa názoru odvolacieho súdu, nenastúpenie zamestnankyne do práce v predmetný deň nebolo spôsobilé privodiť zamestnávateľovi komplikácie so zabezpečením chodu pracoviska. V dôsledku uvedeného dospel k záveru, že okamžité skončenie pracovného pomeru nebolo dôvodné pre svoju neprimeranosť k vzniknutej situácii. Z tohto dôvodu napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil v súlade s ustanovením § 387 ods. 1, 2 CSP.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu žalobkyne v spore (§ 255 ods. 1 CSP).

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie, ktoré odôvodnila ustanoveniami § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP. Namietala nespreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, a tým porušenie práva na spravodlivý súdny proces. Ďalej poukázala na odklon od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu pri riešení otázky intenzity kritérií porušenia pracovnej disciplíny a jej hodnotenia s akcentom na špecifickosť zamestnávateľa. Navrhla zrušiť rozhodnutia súdov nižších inštancií a vec vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k dovolaniu navrhla podané dovolanie odmietnuť ako oneskorene podané, z dôvodu, že lehota dvoch mesiacov uplynula dňom 23. marca 2020 a k podaniu dovolania došlo 29. apríla 2020; alternatívne navrhla dovolanie ako nedôvodné zamietnuť. Uplatnila si náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) pri skúmaní podmienok dovolacieho konania dospel k záveru, že dovolanie žalovanej bolo podané oneskorene.

6. Podľa § 427 ods. 1 CSP dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

7. Podľa § 438 ods. 1 CSP na konanie na dovolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 121 ods. 3, 5 CSP lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť, to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že dovolaním napadnuté rozhodnutie, t. j. rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 20 CoPr 3/2019-280 z 21. novembra 2019, bol doručený právnomu zástupcovi žalovanej dňa 23. januára 2020 (doručenka č. l. 285 spisu). Zákonná dvojmesačná lehota začala plynúť dňom 23. januára 2020 a uplynula 23. marca 2020 (pondelok - riadny pracovný deň). Dovolanie žalovanej bolo podané elektronicky dňa 29. apríla 2020 (č.l. 318 spisu). V spore nebolo vydané opravné uznesenie, a

preto nepripadá do úvahy použitie ustanovenia § 427 ods. 1 (veta druhá) CSP.

10. Z tohto dôvodu dovolací súd odmietol dovolanie žalobcu v súlade s ustanovením § 447 písm. a) CSP, lebo bolo podané oneskorene. Dovolacie dôvody, ani vecnú správnosť napadnutých rozhodnutí neposudzoval.

11. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, tak žalobkyni priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanej, s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.